

Sygn. akt V KK 77/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jacka Radoniewicza,
w sprawie **K. R.**

skazanego z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 27 lutego 2019 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 3 sierpnia 2017 r., sygn. akt IV Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 19 stycznia 2017 r., sygn. akt II K [...],

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. J. z Kancelarii Adwokackiej w P. kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa**

złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT za sporządzenie i wniesienie kasacji

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 19 stycznia 2017 r., sygn. II K [...], uznał K. R. za winnego tego, że:

1. „w dniu 21 marca 2016 r. w B. S.A. 1 Oddział w R. usytuowanym przy ul. W. [...] w R. działając wspólnie i w porozumieniu oraz w ramach podziału ról z D. B., T. J. i D. K., w celu uzyskania kredytu dla siebie, a także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez siebie i współpodejrzanych złożył nierzetelne zaświadczenie o źródle i wysokości osiąganych dochodów w ten sposób, że składając wniosek o przyznanie mu kredytu gotówkowego w kwocie 44.500 zł na operację i bieżące wydatki złożył niezgodne z prawdą zaświadczenie o rzekomym osiągnięciu średniego miesięcznego dochodu w wysokości 3.156 zł netto miesięcznie i 3.250 zł netto w ostatnim miesiącu z tytułu zatrudnienia go na czas nieokreślony w Przedsiębiorstwie [...] z siedzibą w W., podczas gdy w rzeczywistości zatrudniał się w tej firmie jedynie dorywczo i bezumownie, tj. popełnienia przestępstwa z art. 297 § 1 k.k.
 2. w dniu 20 kwietnia 2016 r. w B. S.A. 1 Oddział w R. usytuowanym przy ul. W. [...] w R. działając wspólnie i w porozumieniu oraz w ramach podziału ról z D. B., T. J. i D. K., w celu uzyskania kredytu dla siebie, a także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez siebie i współpodejrzanych złożył nierzetelne zaświadczenie o źródle i wysokości osiąganych dochodów w ten sposób, że składając wniosek o przyznanie mu kredytu gotówkowego w kwocie 40.000 zł na bieżące wydatki złożył niezgodne z prawdą zaświadczenie o rzekomym osiągnięciu średniego miesięcznego dochodu w wysokości 3.156 zł netto miesięcznie i 3.250 zł netto w ostatnim miesiącu z tytułu zatrudnienia go na czas nieokreślony w Przedsiębiorstwie [...] z siedzibą w W., podczas gdy w rzeczywistości zatrudniał się w tej firmie jedynie dorywczo i bezumownie, tj. popełnienia przestępstwa z art. 297 § 1 k.k.
- Sąd przyjmując, że te dwa czyny stanowią ciąg przestępstw opisany w dyspozycji art. 91 § 1 k.k., wymierzył K. R. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca K. R.. Zaskarżając wyrok w całości

zarzucił:

„obrażę przepisów prawa materialnego, a w szczególności:

1. art. 15 § 1 k.k. przez nie uwzględnienie tego, że oskarżony zgłaszając Policji zamiar wyłudzenia kredytów przez współsprawców zapobiegł skutkom stanowiącym znamię przestępstwa z art. 297 § 1 k.k.;
2. art. 61 § 1 k.k. przez nie odstąpienie od wymierzenia kary”.

Podnosząc te zarzuty, obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia przypisanych mu czynów, ewentualnie odstąpienie od wymierzenia kary.

Sąd Okręgowy w P., wyrokiem z dnia 3 sierpnia 2017 r., sygn. IV Ka [...], utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku sądu odwoławczego wniósł obrońca K. R.. Zaskarżając wyrok w całości, zarzucił:

„rażące naruszenia prawa, mające wpływ na treść orzeczenia, a to:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art. 60 § 3 k. k., poprzez niezastosowanie obligatoryjnego przepisu o konieczności zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary w stosunku do skazanego K. R.,
2. naruszenie prawa procesowego tj. art. 433 § 1 i 2 k.p.k., które miało wpływ na wynik orzeczenia, poprzez nieprawidłowe rozpoznanie wszelkich zarzutów i wniosków apelacyjnych”.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w W. w pisemnej odpowiedzi na kasację oraz prokurator Prokuratury Krajowej na rozprawie kasacyjnej, wnieśli o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego K. R. w zakresie zarzutu rażącego naruszenia przepisu art. 433 § 2 k.p.k. jest zasadna.

Słusznie wskazuje skarżący, że Sąd Okręgowy w P., rozpoznając apelację obrońcy oskarżonego nie podołał obowiązkowi wynikającemu z art. 433 § 2 k.p.k. Sporządzone uzasadnienie zaskarżonego wyroku wskazuje, że został rozpoznany

przez Sąd jedynie pierwszy zarzut apelacyjny, tj. obrazy art. 15 § 1 k.k., który został uznany za niezasadny, gdyż oskarżonemu przypisano dokonanie ciągu przestępstw z art. 297 § 1 k.k., a żeby zastosować instytucję przewidzianą w art. 15 § 1 k.k. przestępstwo nie może przekroczyć fazy usiłowania. Taka ocena faktyczna i prawna Sądu odwoławczego, w tym zakresie, nie jest obecnie kwestionowana w kasacji przez skarżącego.

W apelacji obrońcy skazanego przedstawiono jednak jeszcze drugi zarzut, do którego Sąd odwoławczy w ogóle się nie odniósł. Skarżący podnosząc w apelacji zarzut naruszenia art. 61 § 1 k.k. wskazał w uzasadnieniu, że wobec K. R., Sąd Rejonowy winien był odstąpić od wymierzenia kary, gdyż oskarżony spełnił wymogi art. 60 § 3 k.k. Z uwagi na to, że Sąd Rejonowy w W. sporządził uzasadnienie wyroku w oparciu o przepis art. 422 § 2 k.p.k. tylko w zakresie kary, a Sąd odwoławczy potwierdził ustalenia Sądu I instancji co do działania oskarżonego *wspólnie i w porozumieniu oraz w ramach podziału ról z D. B., T. J. i D. K.*, a którzy zostali imiennie wskazanymi w wyroku, nie jest możliwe poczynienie przez Sąd Najwyższy oceny obrazy art. 433 § 2 k.p.k. szczególnie w zakresie jej wpływu na treść zaskarżonego orzeczenia. Nie wiadomo więc, czy K. R. spełnia warunki do nadzwyczajnego złagodzenia kary, czy też nie, a jeżeli nie to z jakiego powodu, a więc czy z uwagi na to, że w żaden sposób nie przyczynił się on do ujęcia sprawców i nie ujawnił okoliczności popełnienia czynów, co wynika z zeznań św. A. Ł. z KPP w W., czy też dlatego, że nie została spełniona inna obligatoryjna przesłanka - współdziałania z innymi osobami. Trudne jest bowiem analizowanie zaskarżonego wyroku, w kontekście omawianego zarzutu kasacyjnego, skoro Sąd odwoławczy z jednej strony akceptuje opis czynów przypisanych oskarżonemu przez Sąd Rejonowy, podkreślając, że jest on prawidłowy, z drugiej strony wskazuje na postanowienie wydane przez prokuratora w dniu 31 października 2016 r o umorzeniu wobec D. B., T. J. i D. K. postępowania przygotowawczego na mocy art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.

Z uwagi na to uchybienie, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy rozważyć wnikliwie wszystkie zarzuty podniesione w apelacji obrońcy

oskarżonego i w razie konieczności skorygować opis czynów przypisanych oskarżonemu w zakresie współdziałania z imiennie wskazanymi osobami.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.